

Or i Kli - dlaczego spełnienie zależy od naczynia

Światło nie jest przedmiotem, a naczynie nie jest pustym pojemnikiem

Ścieżka: In Lumen | Poziom 7 | Artykuł 2 z 10

Status poznawczy

Tekst rozróżnia przekaz tradycji kabały, współczesne objaśnienie, analogię doświadczeniową i autorską syntezę Initium. Opis modelu nie jest równoznaczny z duchowym osiągnięciem.

Dwie strony jednej relacji

W języku kabały Or oznacza światło, a Kli - naczynie. Te polskie odpowiedniki są potrzebne, lecz łatwo wprowadzają w błąd. Słowo „światło” przywołuje energię albo promieniowanie. „Naczynie” kojarzy się z pojemnikiem, który można napełnić. W modelu duchowym nie chodzi o dwa przedmioty znajdujące się w przestrzeni.

[Przekaz tradycji] Or określa oddziaływanie pochodzące od źródła obdarzania. Kli określa pragnienie zdolne rozpoznać i przyjąć to oddziaływanie. Poznanie zachodzi wyłącznie w relacji między nimi.

Nie można więc mówić o świetle poznany poza naczyniem. Można mówić o źródle i o oddziaływaniu, ale wszystko, co stworzenie nazywa światłem, jest już światłem odczuty w określonej formie Kli. To stawia granicę ludzkim opisom. Człowiek nie opisuje rzeczywistości „takiej, jaka jest sama w sobie”. Opisuje sposób jej przyjęcia w przygotowanym naczyniu.

Dlaczego brak nie wystarcza

Brak uruchamia pragnienie, lecz nie każdy brak tworzy zdolność przyjęcia. Człowiek może bardzo chcieć odpowiedzi, a jednocześnie być niezdolny zaakceptować odpowiedź naruszającą jego dotychczasowy obraz siebie. Może pragnąć bliskości, ale używać relacji wyłącznie do potwierdzenia własnej wartości. Może szukać duchowości, a przyjmować tylko to, co wzmacnia jego wyjątkowość.

W tych przypadkach istnieje intensywne pragnienie, lecz naczynie pozostaje uformowane według starego celu. Dlatego samo zwiększanie pragnienia nie rozwiązuje problemu. Potrzebna jest zgodność między właściwością tego, co przychodzi, a formą przyjmowania.

[Współczesne objaśnienie] Naczynie nie jest określone jedynie przez pojemność. Określa je także selekcja, interpretacja i cel. Dwie osoby mogą zetknąć się z tym samym nauczaniem, ale przyjąć z niego całkowicie różne treści, ponieważ ich Kli dokonuje innego rozpoznania.

Miara i podobieństwo

Materiały Taśmociągu posługują się obrazem proporcji: wyższy poziom może oferować więcej, niż naczynie potrafi przyjąć. Ten obraz jest pomocny, o ile nie zostanie potraktowany jako matematyczny pomiar duchowego światła. „Miara” nie oznacza liczby jednostek energii. Oznacza zakres zgodności właściwości.

Jeżeli Kli chce otrzymać wyłącznie dla siebie, odbiera światło przez własny brak. W takim przyjęciu źródło obdarzania pozostaje nierozpoznane. Stworzenie doświadcza przyjemności, lecz nie poznaje relacji, z której ona pochodzi. Gdy natomiast forma naczynia zaczyna uwzględniać obdarzanie, to samo otrzymanie nabiera innego znaczenia.

[Interpretacja] W materiałach źródłowych pojawia się sugestia, że wielkość napełnienia zależy od wielkości, jaką człowiek przypisuje wyższemu poziomowi. Zachowujemy z niej zasadę ważności źródła, ale odrzucamy magiczne rozumienie, według którego sama wyobraźnia produkuje duchowe światło.

Or Jaszar i bierne przyjęcie

Or Jaszar, światło proste, oznacza oddziaływanie biegnące od źródła ku stworzeniu. „Proste” nie znaczy proste intelektualnie. Wskazuje kierunek: od obdarzającego do otrzymującego.

Pierwotne Kli reaguje na Or Jaszar bezpośrednio. Odczuwa przyjemność i przyjmuje ją zgodnie ze swoją naturą. Na tym etapie nie ma jeszcze samodzielnej odpowiedzi. Jest reakcja materiału na napełnienie. Stworzenie istnieje i odczuwa, ale nie określa jeszcze własnej formy relacji.

To odróżnia doznanie od poznania duchowego. Silne przeżycie może wypełnić człowieka zachwytem, spokojem albo poczuciem jedności. Nie wynika z tego, że rozpoznał on źródło, mechanizm i własny udział w procesie. Przeżycie jest treścią naczynia; poznanie wymaga zgodności właściwości.

Czego nie wolno mieszać

Na tym poziomie trzeba wyraźnie oddzielić cztery warstwy:

- fakt obserwowalny: człowiek doświadcza braków, pragnień i zmiennych stanów napełnienia;

- objaśnienie psychologiczne: oczekiwanie, uwaga i interpretacja wpływają na przeżycie;
- twierdzenie kabały: Or i Kli opisują relację sił duchowych;
- synteza Initium: wcześniejsze rozpoznania psychologiczne mogą przygotować język, ale nie dowodzą duchowego osiągnięcia.

Ta granica chroni przed dwoma błędami. Pierwszy to materializacja - wyobrażanie sobie światła jako subtelnej substancji. Drugi to redukcja - uznanie, że Or jest tylko nazwą dla emocji albo neurochemicznej nagrody.

Obserwacja naczynia

Przypomnij sobie sytuację, w której otrzymałeś informację, uwagę lub pomoc, ale nie potrafiłeś jej przyjąć. Zbadaj nie treść, lecz formę naczynia:

- czego oczekiwałeś;
- czego nie chciałeś zobaczyć;
- jaki obraz siebie chroniłeś;
- po czym poznałbyś, że przyjęcie naprawdę cię zmieniło.

To ćwiczenie nie buduje duchowego Kli automatycznie. Pokazuje jednak, że odbiór zależy od właściwości odbiorcy. Następny artykuł wprowadza moment, w którym naczynie przestaje przyjmować automatycznie. Ten moment nazywa się Cimcum.

Dalsza ścieżka

Następny materiał: Cimcum - ograniczenie, które tworzy wolność

Nota redakcyjna

Podstawa opracowania: Taśmociąg Initium, w szczególności materiały LD-0091, LD-0125, LD-0126 oraz materiały pojęciowe dotyczące Awiutu, Cimcum, Masachu i Or Chozer. W publicznej wersji zachowano źródłowy model, a ryzykowne utożsamienia z psychologią, magią, samokontrolą i autosugestią zostały skorygowane.